

Securities & Exchange Organization

پیشنادهای اصلاح قانون در راستای ارتقای شاخص حمایت از سهامداران خرد (گروه کسب و کار بانک جهانی)

عناوین

(۱) مقدمه

(۲) رهنمودهای گروه کسب و کار بانک جهانی

(۳) وضع کنونی قوانین و مقررات

(۴) پیشنهادهای اصلاح قانون

مقدمه

• پروژه بررسی فضای کسب و کار (Doing Business) در کشورهای مختلف از سال ۲۰۰۴ در دستور کار بانک جهانی قرار گرفته است. این طرح که توسط موسسه IFC، بازوی توسعه بخش خصوصی بانک راهبری می‌شود، قوانین و مقررات کشورها را با هدف یافتن گلوگاه‌ها، محدودیت‌ها و موانع فعالیت بهینه بخش خصوصی واکاوی کرده و بر اساس شاخص‌هایی که تدوین نموده، اقتصاد کشورها را رتبه‌بندی می‌کند.

• در حال حاضر، این رتبه‌بندی به تدریج به شاخصی معتبر برای سنجش اقتصاد کشورها تبدیل شده و با توجه به میزان روزافزون استقبال کشورهای مختلف و همچنین سرمایه‌گذاران از نتایج گزارش‌های سالانه، میزان انتشار اخبار مربوط به آن در رسانه‌های بین‌المللی روندی صعودی را طی می‌کند. ضمن آنکه انتشار سالانه این گزارش در تغییر محل سرمایه‌گذاری و یا استمرار حضور سرمایه‌گذاران در یک اقتصاد موثر بوده است.

• یکی از سرفصل‌های ده‌گانه این بررسی، شاخص حمایت از سهامداران خرد و قوانین و مقررات ناظر بر این موضوع است که مسئولیت ارائه راهکارها در جهت بهبود شاخص مزبور برعهده وزارت امور اقتصاد و دارایی و سازمان بورس و اوراق بهادار قرار گرفته است.

• در ادامه تلاش شده است تا براساس آخرین معیارهای شاخص حمایت از سهامداران خرد (متدولوژی ۲۰۱۶)، در چهار بخش نیازهای مربوط به اصلاح قوانین (قانون تجارت و قانون آیین دادرسی مدنی) تشریح گردد؛ گفتنی است که اعمال اصلاحات مزبور، حداقل ۱۳ امتیاز به کشورمان ایران اضافه خواهد نمود که این امر متعاقباً موجب بهبود رتبه کلی کشور خواهد شد. لذا پیشنهاد می‌گردد مراتب اصلاح قوانین مربوطه به طرق مقتضی از طرف دولت در قالب لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردد.

رهنمودهای گروه کسب و کار بانک جهانی

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۱- در رابطه با معاملات با اشخاص وابسته در شرکت، موضوعات ذیل مورد تصریح قانونی قرار گیرد:

۱-۱- معاملات با اشخاص وابسته در صورتی که معادل یا بیشتر از ۵ درصد سرمایه شرکت باشد، صرفاً پس از تصویب مجمع عمومی عادی معتبر باشد؛

۱-۲- صرف ناعادلانه بودن، وجود تعارض منافع یا تبعیض آمیز بودن این قبیل معاملات، موجب ایجاد مسئولیت جبران خسارت برای مدیر یا مدیران ذینفع گردد، اعم از اینکه مدیر یا مدیران مزبور در تصمیم‌گیری نسبت به انعقاد این معامله شرکت داشته یا نداشته باشند؛

۱-۳- در فرض ناعادلانه بودن یا وجود تعارض منافع در این معاملات، مدیر یا مدیران ذینفع مکلف به استرداد سودی باشند که در اثر انجام معامله به دست آورده‌اند؛

۱-۴- سهام‌دارانی که ۱۰ درصد از سهام شرکت را دارا هستند باید بتوانند پیش از اقامه دعوا نسبت به معامله با اشخاص وابسته، اسناد معامله را مورد بررسی قرار دهند.

رهنمودهای گروه کسب و کار بانک جهانی

الف) حوزه قانون تجارت:

- ۲- امکان اقامه دعوی مشتق سهامداران علیه مدیران شرکت به واسطه تقصیر یا تخلف آنان از وظایف و تکالیف قانونی، با دارندگان مجموع یک دهم از کل سهام شرکت فراهم باشد؛
- ۳- درخواست برگزاری مجمع عمومی عادی سهامداران به طور فوق العاده با دارندگان یک دهم مجموع سهام شرکت ممکن باشد؛
- ۴- جمع تصدی همزمان مدیریت عاملی و ریاست هیات مدیره ممنوع باشد؛
- ۵- هیات مدیره شرکت های سهامی لاقبل دارای دو عضو مستقل و غیرموظف باشند؛
- ۶- سهامداری متقابل بین دو شرکت مستقل، محدود به میزان ۱۰ درصد مجموع کل سهام باشد؛
- ۷- در شرکت های سهامی عام، نقل و انتقال سهام، مشروط به هیچ موضوعی نباشد و در هر صورت ممکن باشد؛

رهنمودهای گروه کسب و کار بانک جهانی

الف) حوزه قانون تجارت:

- ۸- مجازات حبس و جزای نقدی به صورت توأمان در خصوص مدیران متخلف قابل اعمال باشد؛
- ۹- تغییر اساسنامه شرکت با اکثریت مطلق سهامداران (دارندگان نصف به علاوه یک سهام شرکت)، میسر باشد؛
- ۱۰- تایید معامله‌ای که متضمن فروش دارایی شرکت به میزان ۵۱٪ و یا بیشتر است، منوط به تایید مجمع عمومی عادی (با اکثریت مطلق) شرکت باشد؛
- ۱۱- درج موضوع جدید در دستورجلسات مجمع عمومی شرکت‌های سهامی، توسط مالکان ۵٪ از کل سهام شرکت با ساز و کاری که تعیین شده است؛
- ۱۲- فاصله بین نشر آگهی دعوت‌نامه مجمع عمومی و تاریخ تشکیل آنها حداقل ۳۰ روز باشد.
- ۱۳- لزوم حمایت از سهامداران خرد در جایی که شخصی تقاضای خرید ۵۰٪ یا بیشتر از سهام یک شرکت سهامی را داشته باشد.

رهنمودهای گروه کسب و کار بانک جهانی

(ب) حوزه قانون آیین دادرسی مدنی:

۱- براساس یکی بندهای مولفه سهولت اقامه دعوا خواهان، این امکان فراهم گردد که خواهان بتواند در دعوی مدنی به صورت مستقیم و با مدیریت زمان قاضی، پرسش هایی را از خوانده دعوا به عمل آورد.

۲- این امکان برای هر یک از هر یک از طرفین دعوا وجود داشته باشد تا بتوانند درخواست ارائه مجموعه ای از اسناد یا سند معینی را نماید که نزد طرف دیگر است؛

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۱- در خصوص معاملات با اشخاص وابسته مواد ۱۲۹ تا ۱۳۱ به ترتیب مقرر داشته اند:

ماده ۱۲۹- اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت و همچنین موسسات و شرکتهائی که اعضای هیئت مدیره و یا مدیرعامل شرکت شریک یا عضو هیئت مدیره یا مدیرعامل آنها باشند نمی توانند بدون اجازه هیئت مدیره در معاملاتی که با شرکت یا به حساب شرکت می شود بطور مستقیم یا غیرمستقیم طرف معامله واقع و یا سهام شوند و در صورت اجازه نیز هیئت مدیره مکلف است بازرس شرکت را از معامله ای که اجازه آن داده شده بلافاصله مطلع نماید و گزارش آن را به اولین مجمع عمومی عادی صاحبان سهام بدهد و بازرس نیز مکلف است ضمن گزارش خاصی حاوی جزئیات معامله نظر خود را درباره چنین معامله ای به همان مجمع تقدیم کند. عضو هیئت مدیره یا مدیرعامل ذینفع در معامله در جلسه هیئت مدیره و نیز در مجمع عمومی عادی هنگام اخذ تصمیم نسبت به معامله مذکور حق رای نخواهد داشت.

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

ماده ۱۳۰- معاملات مذکور در ماده ۱۲۹ در هر حال ولو آنکه توسط مجمع عادی تصویب نشود در مقابل اشخاص ثالث معتبر است مگر در موارد تدلیس و تقلب که شخص ثالث در آن شرکت کرده باشد. در صورتی که بر اثر انجام معامله به شرکت خسارتی وارد آمده باشد جبران خسارت بر عهده هیئت مدیره و مدیرعامل یا مدیران ذینفع و مدیرانی است که اجازه آن را داده اند که همگی آنها متضامنا مسئول جبران خسارات وارده معامله به شرکت می باشند.

ماده ۱۳۱- در صورتی که معاملات مذکور در ماده ۱۲۹ این قانون بدون اجازه هیئت مدیره صورت گرفته باشد هرگاه مجمع عمومی عادی شرکت آنها را تصویب نکند آن معاملات قابل ابطال خواهد بود و شرکت می تواند تا سه سال از تاریخ انعقاد معامله و در صورتی که معامله مخفیانه انجام گرفته باشد تا سه سال از تاریخ کشف آن بطلان معامله را از دادگاه صلاحیتدار درخواست کند. لیکن در هر حال مسئولیت مدیر و مدیران و یا مدیرعامل ذینفع در مقابل شرکت باقی خواهد بود. تصمیم به درخواست بطلان معامله با مجمع عمومی عادی صاحبان سهام است که پس از استماع گزارش بازرس مشعر بر عدم رعایت تشریفات لازم جهت انجام معامله در این مورد رای خواهد داد. مدیر یا مدیرعامل ذینفع در معامله حق شرکت در رای نخواهد داشت. مجمع عمومی مذکور در این ماده به دعوت هیئت مدیره یا بازرس شرکت تشکیل خواهد شد.

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۲- ماده ۲۷۶ مقرر داشته است: «شخص یا اشخاصی که مجموع سهام آنها حداقل یک پنجم مجموع سهام شرکت باشد می تواند در صورت تخلف یا تقصیر رئیس و اعضاء هیئت مدیره و یا مدیرعامل بنام و از طرف شرکت و به هزینه خود علیه رئیس یا تمام یا بعضی از اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل اقامه دعوی نمایند و جبران کلیه خسارات وارده به شرکت را از آنها مطالبه کنند».

۳- ماده ۹۵ اشعار داشته است: «سهامدارانی که اقلا یک پنجم سهام شرکت را مالک باشند حق دارند که دعوت صاحبان سهام را برای تشکیل مجمع عمومی از هیئت مدیره خواستار شوند و هیئت مدیره باید حداکثر تا بیست روز مجمع مورد درخواست را با رعایت تشریفات مقرر دعوت کند در غیر اینصورت درخواست کنندگان می توانند دعوت مجمع را از بازرس یا بازرسان شرکت خواستار شوند و بازرس یا بازرسان مکلف خواهند بود که با رعایت تشریفات مقرر مجمع مورد تقاضا را حداکثر تا ده روز دعوت نمایند و گرنه آن گونه صاحبان سهام حق خواهند داشت مستقیما بدعوت مجمع اقدام کنند بشرط آنکه کلیه تشریفات راجع به دعوت مجمع را رعایت نموده و در آگهی دعوت به عدم اجابت درخواست خود توسط هیئت مدیره و بازرسان تصریح نمایند».

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۴- ماده ۱۲۴ بیان می دارد: «هیئت مدیره باید اقلاً یک نفر شخص حقیقی را به مدیریت عامل شرکت برگزیند و حدود اختیارات و مدت تصدی و حق الزحمه او را تعیین کند در صورتی که مدیر عامل عضو هیئت مدیره باشد دوره مدیریت عامل او از مدت عضویت او در هیئت مدیره بیشتر نخواهد بود. مدیر عامل شرکت نمی تواند در عین حال رئیس هیئت مدیره همان شرکت باشد مگر با تصویب سه چهارم آراء حاضر در مجمع عمومی».

۵- ماده ۱۰۷ در رابطه با هیأت مدیره شرکت های سهامی به صورت کلی مقرر داشته است: «شرکت سهامی بوسیله هیئت مدیره ای که از بین صاحبان سهام انتخاب شده و کلاً یا بعضاً قابل عزل می باشند اداره خواهد شد. عده اعضای هیئت مدیره در شرکتهای سهامی عمومی نباید از پنج نفر کمتر باشد».

۶- لایحه قانونی ۱۳۴۷ در مورد سهامداری متقابل (cross-shareholding) میان شرکت ها حکمی ندارد و برای آن حدودی تعیین نکرده است. لذا بنا بر اباحه قانونی، این موضوع به صورت نامحدود ممکن است.

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۷- ماده ۴۱ مقرر داشته است: «در شرکتهای سهامی عام نقل و انتقال سهام نمی تواند مشروط به موافقت مدیران شرکت یا مجامع عمومی صاحبان سهام بشود». بنابراین، بر مبنای مفهوم مخالف شرط، این موضوع می تواند توسط اساسنامه شرکت محدود گردد.

۸- صدر ماده ۲۵۸ اشعار می دارد: «اشخاص زیر به حبس تادیبی از یکسال تا سه سال محکوم خواهند شد ...». چنانکه ملاحظه می گردد، تنها مجازات حبس در نظر گرفته شده است.

۹- ماده ۸۳ الزام می دارد: «هرگونه تغییر در مواد اساسنامه یا در سرمایه شرکت یا انحلال شرکت قبل از موعد منحصر در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده می باشد». همچنین ماده ۸۵ نیز مقرر داشته است: «تصمیمات مجمع عمومی فوق العاده همواره به اکثریت دوسوم آراء حاضر در جلسه رسمی معتبر خواهد بود». لذا در شرایط حاضر، تصمیمات راجع به تغییر اساسنامه با اکثریتی بیش از اکثریت مطلق اتخاذ می شود.

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

در خصوص بندهای ۱۰ و ۱۱ اخیرالذکر، لایحه قانونی حکمی ندارد.

۱۲- در حال حاضر ماده ۹۸ مقرر داشته است: «فاصله بین نشر دعوتنامه مجمع عمومی و تاریخ تشکیل آن حداقل ده روز و حداکثر چهل روز خواهد بود»، که این موضوع با استاندارد حداقل ۳۰ روز بانک جهانی مغایرت دارد.

۱۳- در خصوص این بند در لایحه قانونی حکمی وجود ندارد.

وضع کنونی قوانین تجارت و آیین دادرسی مدنی ایران

ب) حوزه قانون آیین دادرسی مدنی (مصوب ۱۳۷۹):

۱- ماده ۲۳۸ اشعار می دارد: «هیچ یک از اصحاب دعوا نباید اظهارات گواه را قطع کند، لکن پس از ادای گواهی می توانند توسط دادگاه سوالاتی را که مربوط به دعوا می باشد از گواه به عمل آورند».

۲- ماده ۲۰۹ نیز در ادامه مقرر داشته است: «هر گاه سند معینی که مدرک ادعا یا اظهار یکی از طرفین است نزد طرف دیگر باشد، به درخواست طرف، باید آن سند ابراز شود. هرگاه طرف مقابل به وجود سند نزد خود اعتراف کند ولی از ابراز آن امتناع نماید، دادگاه می تواند آنرا از جمله قرائن مثبتة بداند».

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۱- مواد ۱۲۹ تا ۱۳۱ با عبارات ذیل مورد بازنویسی قرار گیرند:

۱-۱- بعد از بند اول ماده ۱۳۰ لایحه قانونی، این بند اضافه گردد:

«ارزش این معاملات در صورتی که معادل یا بیشتر از ۵ درصد کل سرمایه شرکت باشد، صرفاً پس از تصویب مجمع عمومی عادی اعتبار خواهد داشت».

۱-۲- بعد از بند دوم ماده ۱۳۰ لایحه قانونی، این بند اضافه شود:

«مدیر یا مدیران ذینفع از معامله با شرکت، صرف نا عادلانه بودن، وجود تعارض منافع یا تبعیض آمیز بودن معامله مسئول خواهند بود، اعم از اینکه در تصمیم‌گیری نسبت به انعقاد این معامله شرکت داشته یا نداشته باشند، مسئول جبران هر گونه خسارت احتمالی از اقدام خود خواهند بود».

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۱-۳- در انتهای ماده ۱۳۰ لایحه قانونی (بعد از اعمال تغییرات فوق الذکر)، این بند اضافه شود:

«در هر حال مدیر یا مدیران ذینفع مکلف به استرداد سودی هستند که در اثر انجام معامله مذکور در ماده (۱۲۹) به دست آورده‌اند.»

۱-۴- الحاق تبصره‌ای به شرح زیر به ماده ۱۲۹ لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷، تا سهام‌دارانی که ۱۰ درصد از سرمایه سهام شرکت یا کمتر را دارا هستند بتوانند پیش از اقامه دعوا نسبت به معامله با اشخاص وابسته، اسناد معامله را مورد بررسی قرار دهند:

«تبصره - هریک از سهام‌داران می‌توانند از صورت‌جلسه هیئت‌مدیره که معاملات موضوع این ماده را تجویز کرده است و نیز گزارش بازررس یا بازرسان در این مورد به هزینه خود رونوشت یا تصویر تهیه کنند. مدیر یا مدیران شرکت باید صورت‌جلسه مذکور و نیز گزارش بازررس یا بازرسان در مورد آن معامله را در اختیار سهام‌داران متقاضی قرار دهند.»

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۲- ماده ۲۷۶ لایحه قانونی به شکل ذیل پیشنهاد می‌گردد:

«شخص یا اشخاصی که مجموع سهام آنها حداقل یک دهم مجموع سهام شرکت باشد می‌توانند در صورت تخلف یا تقصیر رئیس و اعضاء هیئت مدیره و یا مدیرعامل به نام و از طرف شرکت و به هزینه خود علیه رئیس یا تمام یا بعضی از اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل اقامه دعوی نمایند و جبران کلیه خسارات وارده به شرکت را از آنها مطالبه کنند.»

۳- اصلاح صدر ماده ۹۵ لایحه قانونی به صورت ذیل:

«سهامدارانی که اقل یک دهم سهام شرکت را مالک باشند حق دارند که دعوت صاحبان سهام را برای تشکیل مجمع عمومی از هیأت مدیره خواستار شوند و هیأت مدیره باید ...».

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۴- حذف قید آخر در ماده ۱۲۴ لایحه قانونی و بازنویسی این ماده به این صورت:

«هیأت مدیره باید اقلأ یک نفر شخص حقیقی را به مدیریت عامل شرکت برگزیند و حدود اختیارات و مدت تصدی و حق الزحمه او را تعیین کند در صورتی که مدیر عامل عضو هیأت مدیره باشد دوره مدیریت عامل او از مدت عضویت او در هیأت مدیره بیشتر نخواهد بود. مدیر عامل شرکت نمی‌تواند در عین حال رئیس هیأت مدیره همان شرکت باشد.»

۵- افزودن تبصره ای در ماده ۱۰۷ لایحه قانونی در قالب ذیل:

تبصره: «هیأت مدیره شرکت‌های سهامی باید شامل دو عضو مستقل و غیر موظف باشد؛ همچنین در ذیل این تبصره قید گردد که ضوابط مربوط به مدیر مستقل و غیرموظف و حقوق و تکالیف وی مطابق دستورالعملی است که بنا بر پیشنهاد سازمان بورس و اوراق بهادار به تصویب شورای عالی بورس و اوراق بهادار می‌رسد، تعیین می‌گردد.»

پیشنهادهای اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۶- افزودن ماده ای مطابق با بند ذیل در بخش دوم لایحه قانونی (سهام):

«سهام‌داری متقابل میان دو شرکت، محدود به میزان ۱۰ درصد مجموع کل سهام دو طرفه این شرکت‌ها است.»

۷- اصلاح ماده ۴۱ لایحه قانونی به نحو ذیل:

«در شرکت‌های سهامی عام نقل و انتقال سهام نمی‌تواند مشروط به موافقت مدیران شرکت، اساسنامه و یا مجامع عمومی صاحبان سهام بشود.»

۸- اضافه کردن عبارت «یا جزای نقدی معادل پنج برابر زیانی که به شرکت وارد آورده است یا هر دو مجازات» قبل از عبارت «محکوم خواهند شد» در ابتدای ماده ۲۵۸ قانون اخیرالذکر، تا جریمه نقدی و همچنین مجازات حبس، علیه مدیر یا مدیران ذینفع قابل اعمال باشد. لذا صدر ماده ۲۵۸ به این شکل بازنویسی گردد:

«اشخاص زیر به حبس تأدیبی از یک سال تا سه سال یا جزای نقدی معادل پنج برابر زیانی که به شرکت وارد آورده است یا هر دو مجازات محکوم خواهند شد.»

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۹- عدم تفکیک میان مجمع عمومی عادی و مجمع عمومی فوق العاده شرکت و در نتیجه حذف ماده ۸۳ لایحه قانونی؛ این موضوع مستلزم بازنویسی و اصلاح بسیاری از مواد این لایحه است. شایان ذکر است که بنا بر استانداردهای بین المللی، به ویژه معیارهای مدنظر بانک جهانی، مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده وجود دارد ولی مجمع عمومی فوق العاده (با حدنصاب و اکثریت بیشتر) امری غیرقابل قبول به شمار می رود.

۱۰- طی ماده‌ای مستقل در بخش پنجم لایحه قانونی (مقررات راجع به مجامع عمومی)، این حکم مورد قانون گذاری قرار گیرد:

«تایید معامله‌ای که متضمن فروش دارایی شرکت به میزان ۵۱٪ و یا بیشتر است، منوط به تایید مجمع عمومی عادی شرکت خواهد بود.»

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

الف) حوزه قانون تجارت (لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷):

۱۱- این قسمت به صورت ماده ۱۰۱ مکرر در لایحه قانونی ۱۳۴۷ اضافه گردد:

«چنانچه مالکان ۵٪ از کل سهام شرکت در هر یک از مجامع عمومی شرکت‌های سهامی، درخواست درج موضوع یا موضوعاتی را در دستور جلسات داشته باشند، باید در ابتدای جلسه مجمع، تقاضای خود را به هیأت رییس مجمع اطلاع دهند. هیأت رییس مجمع، مکلف است در صورت حصول حدنصاب مزبور، موضوع یا موضوعات مورد درخواست را در دستور جلسه قرار دهد تا در کنار سایر موارد دستور جلسه، مورد رسیدگی قرار گیرند.»

۱۲- ماده ۹۸ لایحه قانونی نیز به شکل ذیل مورد اصلاح قرار گیرد:

«فاصله بین نشر دعوت‌نامه مجمع عمومی و تاریخ تشکیل آن حداقل ۳۰ روز خواهد بود.»

۱۳- ماده ذیل به عنوان ماده ۴۲ مکرر در لایحه قانونی اضافه شود:

«در صورتی که شخصی، تقاضای خرید ۵۰٪ یا بیشتر از سهام یک شرکت سهامی را داشته باشد، باید همزمان با این تقاضا، پیشنهاد خرید سایر سهام باقی‌مانده را نیز به سهام‌داران ارائه کند. در این صورت، تملک ۵۰٪ یا بیشتر سهام تنها در صورتی امکان‌پذیر است که یا سایر سهام‌داران پیشنهاد خرید ثانویه را رد کرده و یا متقاضی با پرداخت قیمت توافقی سهام مزبور را نیز تملک نماید. تبصره: عدم قبول پیشنهاد خرید از سوی سهام‌داران باقیمانده شرکت ظرف مدت ۱۵ روز در حکم رد پیشنهاد خریدار است.»

پیشنهاد‌های اصلاح قانون

ب) حوزه قانون آیین دادرسی مدنی (مصوب ۱۳۷۹):

۱- ماده ۲۳۸ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹ به صورت ذیل تغییر یابد:

«هیچ‌یک از اصحاب دعوا نباید اظهارات گواه را قطع کند، لکن پس از ادای گواهی می‌توانند سؤالاتی را که مربوط به دعوا می‌باشد از گواه به عمل آورند.

تبصره- هر یک از اصحاب دعوا می‌توانند در طول جریان دادرسی با مدیریت زمانی قاضی، سؤالات مرتبط با دعوا را از طرف دیگر بپرسند».

همچنین صحیح‌تر به نظر می‌رسد که این ماده در قالب لایحه آیین دادرسی تجاری و یا قانون حمایت از سرمایه‌گذاران اصلاح شود.

۲- ماده ۲۰۹ قانون آیین دادرسی مدنی به شرح زیر اصلاح شود:

«هرگاه هر یک از طرفین دعوا درخواست لبراز مجموعه‌ای از اسناد یا سند معینی را نماید که نزد طرف دیگر است، قاضی به این درخواست ترتیب اثر خواهد داد».

Securities & Exchange Organization

با تشکر

Tel: (+98 21) 840 83 413
13 Mollasadra St, Vanak Sq
Tehran, 19919 – 15814
Iran
seo.ir